

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК

РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Језик
српског народа

ЈУ Службени гласник Републике Српске, Бања Лука, Вељка Млађеновића бб Телефон/факс: (051) 456-331, 456-341 Е-mail: sgrs.redakcija@slglasnik.org sgrs.oglasni@slglasnik.org sgrs.finansije@slglasnik.org sgrs.online@slglasnik.org www.slglasnik.org	Понедељак, 9. октобар 2023. године БАЊА ЛУКА Број 90 Год. XXXII	Жиро рачуни: Нова банка а.д. Бања Лука 555-007-00001332-44 НЛБ банка а.д. Бања Лука 562-099-00004292-34 Атос банк а.д. Бања Лука 567-162-10000010-81 UniCredit Bank а.д. Бања Лука 551-001-00029639-61 БПШ Банка а.д. Бања Лука 571-010-00001043-39 Addiko Bank а.д. Бања Лука 552-030-00026976-18
--	--	---

2148

На основу члана 80. став 1. тачка 4. Устава Републике Српске, доносим

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ФОНДУ СОЛИДАРНОСТИ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Проглашавам Закон о Фонду солидарности Републике Српске, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Петој редовној сједници, одржаној 28. септембра 2023. године, а Вијеће народа 6. октобра 2023. године констатовало да се усвојени Закон о Фонду солидарности Републике Српске не односи на витални национални интерес ниједног од конститутивних народа у Републици Српској, чиме су се испунили формално-правни услови за доношење указа.

Број: 01-020-4563/23
6. октобра 2023. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О ФОНДУ СОЛИДАРНОСТИ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Члан 1.

Овим законом уређују се пружање помоћи у Републици Српској, оснивање, дјелатност и организација Фонда солидарности Републике Српске, начин прикупљања, управљања и располагања средствима за пружање помоћи, поступак дојеле средстава, извјештавање и надзор над прикупљањем, додјелом, односно распоређивањем средстава за пружање помоћи.

Члан 2.

Циљ овог закона је пружање помоћи на начелима солидарности усљед елементарних непогода, природних, техничко-технолошких и еколошких катастрофа, заразне болести људи и животиња, озбиљних поремећаја на тржишту и свих других непредвиђених догађаја чије наступање, као и посљедице се не могу предвидјети.

Члан 3.

Начело солидарности, у смислу овог закона, подразумева посебан однос Републике Српске према привредном и грађанском сектору заснован на пружању помоћи, с циљем бржег санирања насталих посљедица.

Члан 4.

На поступке прописане овим законом примјењује се пропис којим се уређује општи управни поступак, уколико овим законом није другачије одређено.

Члан 5.

(1) Овим законом оснива се Фонд солидарности Републике Српске (у даљем тексту:

Фонд солидарности).

(2) Оснивач Фонда солидарности је Влада Републике Српске (у даљем тексту: Влада).

(3) Фонд солидарности има својство правног лица са јавним овлашћењима.

(4) Влада именује координатора Фонда солидарности из реда запослених у Влади, као лице овлашћено за заступање и представљање Фонда солидарности.

(5) Фонд солидарности има рачун отворен код пословне банке.

(6) Фонд солидарности има печат и друга обиљежја, у складу са законом.

(7) Сједиште Фонда солидарности је у Бањој Луци.

Члан 6.

(1) Влада именује Управни одбор Фонда солидарности (у даљем тексту: Управни одбор).

(2) Управни одбор има седам чланова.

(3) Управни одбор доноси статут, који се објављује у "Службеном гласнику Републике Српске".

(4) Управни одбор има задатак да:

1) доставља годишњи извјештај о праћењу утрошка средстава Фонда солидарности Влади на усвајање,

2) благовремено информисе Владу о неправилностима уоченим у поступку одобравања средстава Фонда солидарности и предлаже начине њиховог превазилажења,

3) активно учествује у креирању мјера и активности којима је циљ обезбјеђење средстава за рад Фонда солидарности,

4) усваја Пословник о раду Фонда солидарности,

5) доноси друга општа акта којима се уређује начин рада, као и друга питања од значаја за рад Фонда солидарности.

(5) Административно-техничке послове за потребе Фонда солидарности и Управног одбора обавља координатор Фонда солидарности, у сарадњи са републичким органима управе и стручним службама Владе.

(6) Средства за трошкове административних, техничких и оперативних послова Фонда солидарности обезбјеђују се у буџету Републике Српске.

(7) Чланови Управног одбора за свој рад не примају накнаду.

Члан 7.

(1) Корисници средстава Фонда солидарности, у смислу овог закона, јесу:

- 1) физичка лица (грађани),
- 2) предузетници,
- 3) привредна друштва,
- 4) остала правна лица (јавне установе, удружења, фондови, фондације и слично),
- 5) институције Републике Српске.

(2) Изузетно, корисници средстава под посебним условима прописаним овим законом могу бити и јединице локалне самоуправе.

Члан 8.

(1) Средства за пружање помоћи ради реализације циља из члана 2. овог закона обезбјеђују се из:

- 1) буџетских средстава Републике Српске,
- 2) домаћих и иностраних зајмова или кредита,
- 3) домаћих и иностраних донација,
- 4) прихода од игара на срећу,
- 5) средстава остварених продајом имовине стечене извршењем кривичних дјела,
- 6) посебног доприноса за солидарност, у складу са посебним прописом и
- 7) других средстава, у складу са посебним прописима.

(2) Средства за пружање помоћи (у даљем тексту: средства) уплаћују се на рачун Фонда солидарности.

Члан 9.

(1) Средства се додјељују за накнаду штете и пружање директне подршке корисницима средстава.

(2) Штетом, у смислу овог закона, сматра се материјална штета на покретној и непокретној имовини, као и финансијски губитак изазван околностима из члана 2. овог закона.

(3) Директном подршком сматрају се мјере финансијске и нефинансијске помоћи корисницима средстава ради остварења циља из члана 2. овог закона.

(4) Управни одбор, у зависности од расположивих средстава Фонда солидарности у текућој години, доноси одлуку о врстама штета које се надокнађују и директне подршке која се исплаћују корисницима средстава у случају наступања околности из члана 2. овог члана.

Члан 10.

(1) Право на накнаду штете имају физичка лица (грађани), предузетници, привредна друштва и остала правна лица.

(2) За остваривање права на накнаду штете физичка лица дужна су испунити опште услове, и то:

- 1) да су држављани Републике Српске и
- 2) да обезбједи доказ о правном основу коришћења оштећене покретне и непокретне имовине на територији Републике Српске.

(3) За остваривање права на накнаду штете предузетници, привредна друштва, те остала правна лица дужни су испунити опште услове, и то:

- 1) да имају регистровано сједиште у Републици Српској и
- 2) да обезбједи доказ о правном основу коришћења оштећене покретне и непокретне имовине на територији Републике Српске.

(4) Поред општих услова прописаних ст. 2. и 3. овог члана, у зависности од врсте настале штете, могу се пропи-

сати и посебни услови, а који се односе на мјесто пребивалишта и сједишта, методологију утврђивања финансијског губитка, осигурања имовине, број радника, плаћање пореских обавеза, а који се, у зависности од реализације циља из члана 2. овог закона, посебно разрађују уредбом коју доноси Влада.

(5) На приједлог ресорног министарства према области у којој је штета настала (у даљем тексту: ресорно министарство), у зависности од процјене и наступајућих околности из члана 2. овог закона, Влада доноси уредбу којом се уређују врсте настале штете, посебни услови за остваривање права на накнаду штете, начин и поступак утврђивања настале штете, облик и садржај извјештаја о утрошку средстава са прилозима, те методологија исплате штете.

Члан 11.

(1) Штету утврђује ресорно министарство.

(2) У поступку утврђивања штете институције Републике Српске дужне су сарађивати са ресорним министарством.

(3) Ресорно министарство припрема приједлог одлуке о додјели средстава са листом корисника средстава код којих је утврђена штета, а коју доставља, путем координатора Фонда солидарности, Управном одбору на коначно одлучивање.

(4) Управни одбор доноси одлуку којом утврђује укупан износ одобрених средстава за накнаду штете.

(5) На основу одлуке из става 4. овог члана ресорни министар доноси рјешење о накнади штете кориснику средстава.

(6) Рјешење министра је коначно и против њега се може покренути управни спор пред надлежним судом.

(7) Висина средстава за накнаду штете одобрена рјешењем министра из става 5. овог члана износи највише до 70% утврђене штете и зависи од расположивих средстава Фонда солидарности у текућој години.

Члан 12.

(1) Право на средства директне подршке имају:

1) институције Републике Српске за покриће трошкова спровођења мјера превенције према посебним прописима, с циљем спречавања или санирања штетних посљедица насталих усљед околности из члана 2. овог закона,

2) физичка лица (грађани), предузетници, привредна друштва и остала правна лица за покриће трошкова због поремећаја на тржишту, инфлације, недостатка животних намирница, сировина, репроматеријала и енергената и слично,

3) ангажована лица која су обављала послове под посебно отежаним условима због околности из члана 2. овог закона,

4) правна лица (јавне установе, удружења, фондови, фондације и слично) за појединачне кориснике у стању социјалне потребе и грађани који се налазе у стању социјалне потребе ради превазилажења ситуација насталих усљед околности из члана 2. овог закона.

(2) Изузетно, јединица локалне самоуправе може бити корисник средстава директне подршке ако не располаже средствима неопходним за хитне интервенције усљед наступајућих околности из члана 2. овог закона, и то за збрињавање угрожених, настрадалих и евакуисаних лица, пружање хитног смјештаја, здравствене заштите, као и за набавку намирница, одјеће, воде за пиће, лијекова и других потреба.

(3) За остваривање права из става 1. овог члана јединица локалне самоуправе подноси ресорном министарству захтјев за директну подршку.

(4) Ресорно министарство, након процјене оправданости захтјева из става 3. овог члана, припрема приједлог одлуке о додјели средстава и доставља је, путем координатора Фонда солидарности, Управном одбору на коначно одлучивање.

(5) Управни одбор доноси одлуку којом утврђује укупан износ одобрених средстава директне подршке.

(6) На основу одлуке из става 5. овог члана, ресорни министар доноси рјешење о додјели средстава директне подршке кориснику средстава.

(7) Рјешења министра је коначно и против њега може се тужбом покренути управни спор пред надлежним судом.

(8) На приједлог ресорног министарства, у зависности од процјене и наступајућих околности из члана 2. овог закона, Влада доноси уредбу којом се уређују врста директне подршке, садржај и образац захтјева и извјештаја о утрошку средстава са прилозима, те начин и поступак додјеле средстава директне подршке.

Члан 13.

(1) Ресорна министарства воде евиденцију корисника средстава.

(2) Корисник средстава дужан је ресорном министарству доставити уредан и комплетан извјештај о утрошку средстава ако је одлуком из члана 11. став 4. и члана 12. став 5. овог закона, а у зависности од врсте штете и директне подршке, утврђена обавеза његовог достављања.

(3) Уз извјештај о утрошку средстава достављају се докази о извршеним плаћањима, са одговарајућим рачунима.

(4) Ресорно министарство утврђује уредност и комплетност појединачног, односно збирног извјештаја.

(5) Ако се у поступку из става 3. овог члана утврди да корисник средстава, након опомене, није доставио уредан и комплетан извјештај, у координацији са Правобранилаштво Републике Српске, пред надлежним судом покрене се поступак за поврат ненамјенски утрошених средстава.

Члан 14.

(1) На основу појединачног, односно збирног извјештаја из члана 13. став 4. овог закона, координатор Фонда солидарности сачињава годишњи извјештај о раду Фонда солидарности и доставља га Управном одбору.

(2) Управни одбор подноси Влади годишњи извјештај о раду, и то најкасније до 31. марта наредне године за претходну годину.

Члан 15.

Фонд солидарности, ступањем на снагу овог закона, преузима сва права и обавезе Фонда солидарности за обнову Републике Српске и Компензационог фонда Републике Српске.

Члан 16.

Ступањем на снагу овог закона престају да важе Уредба са законском снагом о Фонду солидарности за обнову Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 37/20, 53/20 и 90/21) и Уредба са законском снагом о Компензационом фонду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 46/20, 53/20 и 90/21).

Члан 17.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 02/1-021-1047/23
28. септембра 2023. године
Бањалука

Предсједник
Народне скупштине,
Др **Ненад Стевандић**, с.р.

2149

На основу члана 80. став 1. тачка 4. Устава Републике Српске, доносим

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О АГЕНЦИЈИ ЗА ИНФОРМАЦИОНО-КОМУНИКАЦИОНЕ ТЕХНОЛОГИЈЕ

Проглашавам Закон о Агенцији за информационо-комуникационе технологије, који је Народна скупштина Репу-

блике Српске усвојила на Петој редовној сједници, одржаној 28. септембра 2023. године, а Вијеће народа 6. октобра 2023. године констатовало да се усвојени Закон о Агенцији за информационо-комуникационе технологије не односи на витални национални интерес ниједног од конститутивних народа у Републици Српској, чиме су се испунили формално-правни услови за доношење указа.

Број: 01-020-4564/23
6. октобра 2023. године
Бањалука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О АГЕНЦИЈИ ЗА ИНФОРМАЦИОНО-КОМУНИКАЦИОНЕ ТЕХНОЛОГИЈЕ

Члан 1.

Овим законом оснива се Агенција за информационо-комуникационе технологије Републике Српске (у даљем тексту: Агенција) и утврђује се њена надлежност, организација и управљање, као и друга питања значајна за њен рад и законито функционисање.

Члан 2.

(1) Основни циљ оснивања и рада Агенције јесте обезбјеђење систематичног развоја и примјене информационо-комуникационих технологија и електронске управе у Републици Српској (у даљем тексту: Република), развој информационо-комуникационе дјелатности, као и стандардизација и успостављање надзора у овој области.

(2) Задатак Агенције је стандардизација, управљање и надзор над развојем и коришћењем информационо-комуникационих технологија.

(3) У рјешавању у управним стварима Агенција примјењује одредбе прописа којима се уређује општи управни поступак, те правила надзора и струке, ако законом није другачије одређено.

Члан 3.

Поједини изрази употријебљени у овом закону за означавање мушког или женског рода подразумијевају оба пола.

Члан 4.

(1) Оснивач Агенције је Влада Републике Српске (у даљем тексту: Влада), у име Републике.

(2) Агенција има статус правног лица које стиче уписом у судски регистар код надлежног регистрационог суда.

(3) Агенција је самостално и независно правно лице у остваривању свог циља и извршавању задатака у складу са овим и другим законима.

(4) Сједиште Агенције је у Бањој Луци.

(5) Назив Агенције је Агенција за информационо-комуникационе технологије Републике Српске.

(6) Агенција има печат, који садржи назив Агенције и амблем Републике Српске.

Члан 5.

(1) Агенција је надлежна да:

1) развија информационо-комуникационе технологије, електронску управу, дигиталне идентитете, информациону безбједност и информационо-комуникационе дјелатност у Републици, као и да израђује, прати и спроводи стратегије из тих области,

2) пројектује, усклађује, развија, остварује функционалност и одржава информационо-комуникационе системе, систем електронске управе и дигиталне идентитете, као и информациону безбједност,

3) промовише и подстиче употребу информационо-комуникационих технологија републичких органа управе, јединица локалне самоуправе, установа, јавних предузећа, посебних органа преко којих се остварује регулаторна функција, те правних и физичких лица којима су повјерена јавна овлашћења,